

การสืบทอดตำแหน่งในฝ่ายประธาน ศาสนจักร

การประชุมกับอัครสาวกสิบสอง มีนาคม ปี 1844

ประธานวิลฟอร์ด วูดเวิร์ฟ (1807–1898) กล่าวว่า

“ข้าพเจ้าจำคำพูดสุดท้ายที่ [โจเซฟ สมิธ] กล่าวกับเราก่อนการสิ้นชีวิตของท่านได้ . . . ท่านยืนประมาณสามชั่วโมง ห้องนั้นประหนึ่งเต็มไปด้วยเพลิงเผาผลาญ ใบหน้าท่านใสราวอำพัน และท่านถูกห่อหุ้มไว้ด้วยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ท่านอธิบายหน้าที่ให้เราฟัง ท่านวางความสมบูรณ์ของงานยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็น

เจ้าไว้ตรงหน้าเรา และในคำพูดของท่าน ท่านกล่าวว่า “พระเจ้าทรงฝึกฝนทุกคนทุกอย่าง พลังอำนาจทุกอย่าง และหลักธรรมทุกอย่างของชีวิตและความรอดซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์ผู้เคยมีชีวิตบนพื้นพิภพไว้บนศีรษะข้าพเจ้า หลักธรรมเหล่านี้ ในฐานะปุโรหิตและอำนาจนี้ เป็นของสมัยการประทานอันยิ่งใหญ่และสุดท้ายนี้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ทรงลงพระหัตถ์สถาปนาบนแผ่นดินโลก บัดนี้ ท่านกล่าวกับอัครสาวกสิบสอง ‘ข้าพเจ้าได้ฝึกฝนทุกคนทุกอย่าง พลังอำนาจทุกอย่าง และหลักธรรมทุกอย่างซึ่งพระเจ้าทรงฝึกไว้บนศีรษะข้าพเจ้าไว้บนศีรษะพวกท่าน’ . . .

“หลังจากปราศรัยกับเราในทำนองนี้ ท่านกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าบอกพวกท่านว่าบัดนี้ภาระของอาณาจักรนี้อยู่บนบ่าพวกท่านแล้ว ท่านต้องแบกภาระนี้ไปทุกหนแห่งในโลก’ ” (อ้างอิงใน *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* [2007], 572)

การอ้างสิทธิ์ของซิดนีย์ ริกตัน

ซิดนีย์ ริกตัน ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด มาจากเมืองพิตต์สเบิร์ก รัฐเพนซิลเวเนียถึงเมืองนอวูวันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1844 เขาเรียกประชุมพิเศษซึ่งจะจัดในวันอังคารที่ 6 สิงหาคม เพื่อให้สมาชิกศาสนจักรได้เลือกผู้ปกครองศาสนจักร ดูเหมือนซิดนีย์ ริกตันพยายามจัดการประชุมครั้งนี้เพื่อให้สมาชิกศาสนจักรรับรองตำแหน่งของเขาในฐานะผู้ปกครองศาสนจักรก่อนอัครสาวกทั้งสิบสองคนจะกลับจากงานเผยแผ่ทางภาคตะวันออกของสหรัฐ โชคดีที่เฮลเดอร์วิลลาร์ด ริชาร์ดส์และเฮลเดอร์พาร์ลีย์ พี. แพร์ทพยายามให้เลื่อนการประชุมเป็นวันพฤหัสบดีที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1844 ซึ่งอัครสาวกส่วนใหญ่กลับมาถึงนอวูพอดี

ซิดนีย์ริกตันอ้างว่าเพราะเขาได้รับการเรียกและการวางมือแต่งตั้งเป็นกระบอกเสียงของโจเซฟ สมิธมาก่อนแล้ว (ดู คพ. 100:9) ความรับผิดชอบของเขาคือ “ดูว่ามีการปกครองศาสนจักรในรูปแบบที่ถูกต้อง” (ใน *History of the Church*, 7:229)

การอ้างสิทธิ์ของเจมส์ สแตรงก์

หลังจากมรณกรรมของโจเซฟ สมิธ เจมส์ สแตรงก์ก็ได้รับบัพติศมาในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1844 อ้างว่าได้รับจดหมายจากโจเซฟ สมิธระบุว่าโจเซฟได้

แต่งตั้งสแตรงก์เป็นผู้สืบทอดตำแหน่ง จดหมายนั้นเป็นจดหมายปลอม แต่ดูเหมือนจะมีลายเซ็นของโจเซฟ สมิธด้วย และหลอกสมาชิกศาสนจักรบางคนเมื่อสแตรงก์นำจดหมายมาให้ดู สแตรงก์บอกด้วยว่าเทพมาเยือนเขาและมอบกุญแจให้เขา

7 สิงหาคม ปี 1844

เฮลเดอร์จอห์น เทย์เลอร์ เฮลเดอร์วิลลาร์ด ริชาร์ดส์ เฮลเดอร์พาร์ลีย์ พี. แพร์ท และเฮลเดอร์จอร์จ เอ. สมิธอยู่ในนอวูแล้วเมื่อซิดนีย์ ริกตันมาถึง อัครสาวกที่เหลือส่วนใหญ่ รวมทั้งบริคัม ยังก์ กลับถึงนอวูในเย็นวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1844 วันรุ่งขึ้น 7 สิงหาคม อัครสาวกประชุมสภาที่บ้านของจอห์น เทย์เลอร์ บ่ายคล้อยวันนั้น อัครสาวกสิบสอง สภาสูง และมหาปุโรหิตประชุมกัน ประธานยังก์ขอให้ซิดนีย์ ริกตันแจ้งข่าวสารของเขาต่อวิสุทธิชน ซิดนีย์ ริกตันประกาศอย่างกล้าหาญว่าเขาเห็นนิมิต และไม่มีใครจะสืบทอดตำแหน่งประธานศาสนจักรต่อจากโจเซฟ สมิธได้ ต่อจากนั้นเขาเสนอให้แต่งตั้งตนเป็นผู้ปกครองผู้คน

หลังจากซิดนีย์ ริกตันพูดจบ บริคัม ยังก์ (1801–1877) กล่าวว่า

“ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าใครนำศาสนจักร . . . แต่สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องรู้ และนั่นคือพระผู้เป็นเจ้าตรัสอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้าพเจ้ามีกุญแจและวิธีได้รับพระดำริของพระผู้เป็นเจ้าในเรื่องดังกล่าว . . .

“โจเซฟประสาทกุญแจและอำนาจทั้งหมดที่เป็นของอัครสาวกซึ่งตัวท่านถือก่อนจะทรงนำท่านไปไว้บนศีรษะข้าพเจ้า และไม่มีใครหรือคนกลุ่มใดจะมากั้นกลางระหว่างโจเซฟกับอัครสาวกสิบสองในโลกนี้หรือในโลกที่จะมาถึงได้

“โจเซฟกล่าวกับอัครสาวกสิบสองบ่อยมากกว่า ‘ข้าพเจ้าได้วางรากฐานและท่านต้องสร้างบนนั้น เพราะอาณาจักรวางอยู่บนบ่าพวกท่าน’ ” (ใน *History of the Church*, 7:230)

8 สิงหาคม 1844 10:00 น.

วันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1844 วิสุทธิชนในนอวูมารวมกันเวลา 10:00 น. เพื่อฟังซิดนีย์ ริกตันอ้างตนเป็นผู้ปกครองศาสนจักร เขาพูดกับวิสุทธิชนหลายพันคนที่มาชุมนุมกันนานหนึ่งชั่วโมงครึ่ง โดยอธิบายเหตุที่เขาควรเป็นผู้ปกครองศาสนจักร หลายคนบอกว่าสุนทรพจน์ครั้งนี้ไม่สร้างแรงบันดาลใจประธานบริคัม ยังก์พูดสั้นๆ และบอกว่าท่านกลับมานอวูเพราะอยากไว้อาลัยท่านศาสดาพยากรณ์ไม่ช้ามาแต่งตั้งผู้นำคนใหม่ ท่านประกาศว่าการชุมนุมของผู้นำและสมาชิกจะจัดตอนบ่ายของวันนั้นเวลา 14:00 น. สมาชิกหลายคนของศาสนจักรเป็นพยานในเวลาต่อมาว่าเมื่อบริคัม ยังก์พูด พวกเขาเห็นรูปลักษณะของท่านเปลี่ยนไปและได้ยินเสียงของท่านเปลี่ยน ท่านรับเอารูปลักษณะและเสียงของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ

เอมีลี สมิธ ฮอยต์จำได้ว่า “ลักษณะการให้เหตุผล การแสดงสีหน้า และ น้ำเสียงทำให้จิตวิญญาณดิฉันรู้สึกพอใจ . . . ดิฉันรู้ว่าโจเซฟสิ้นชีวิตแล้ว แต่ดิฉันตะลึงงันบ่อยครั้งและมองยกพื้นโดยไม่ตั้งใจเพื่อดูว่านั่นใช่โจเซฟ หรือไม่ใช่ แต่เป็นบริคัม ยังก็” (อังกิน ลินน์ วัตคินส์ จอร์เจนเซ็น, “The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness,” *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–97], 142)

วิลฟอร์ด วูดร็อฟเขียนว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่เคยเห็นท่านด้วยตาตนเอง คงไม่มีใครทำให้ข้าพเจ้าเชื่อได้ว่านั่นไม่ใช่โจเซฟ สมิธ และคนที่คุ้นเคยกับชายสองคนนี้สามารถเป็นพยานในเรื่องนี้ได้” (ใน *History of the Church*, 7:236)

8 สิงหาคม ปี 1844 14:00 น.

เวลา 14:00 น. วิสุทธิชนหลายพันคนมาร่วมการประชุมที่พวกเขาเชื่อว่าจะเป็นการประชุมครั้งสำคัญ บริคัม ยังก็พูดอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับซิดนีย์ ริกตันผู้เสนอตัวเป็นผู้ปกครองและความเห็นห่างของเขากับโจเซฟ สมิธในช่วงสองปีก่อนหน้านั้นและกล่าวต่อจากนั้นว่า

“ถ้าผู้ต้องการให้ประธานริกตันนำพวกเขา พวกเขาทำได้ แต่ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านว่าโควรัมอัครสาวกสิบสองมีบุญญาของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในโลก

“อัครสาวกสิบสองได้รับแต่งตั้งโดยนิ้วพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า นี่คือนะบริคัม ข้าพเจ้าเคยกะปลุกกะเปลี่ยใหม่ ริมฝีปากของข้าสั่นระริกหรือไม่ นี่คือนะเบอร์ [ซี. คิมบัลล์] และอัครสาวกสิบสองที่เหลือ กลุ่มคนอิสระที่มีบุญญาของฐานะปุโรหิต—บุญญาของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าที่จะมอบให้ชาวโลก นี่คือความจริง ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด พวกท่านอยู่ถัดจากโจเซฟ และเป็นฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักร” (ใน *History of the Church*, 7:233)

วิสุทธิชนจำนวนมากแสดงความเห็นว่าบริคัม ยังก็มองดูคล้ายและเสียงคล้ายโจเซฟ สมิธขณะที่ท่านพูดป้ายวันนั้น นอกจากปาฏิหาริย์ครั้งนี้แล้ว วิสุทธิชนหลายคนรู้สึกเช่นกันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานต่อพวกเขาว่าบริคัม ยังก็และโควรัมอัครสาวกสิบสองได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าให้นำศาสนจักร ตอนท้ายการประชุมนี้ วิสุทธิชนในนอวงูออกเสียงอย่างเป็นทางการเลือกซิดนีย์ ริกตันโควรัมอัครสาวกสิบสอง โดยมีบริคัม ยังก็เป็นหัวหน้าพวกเขาเพื่อนำศาสนจักร อย่างไรก็ตาม ไซว่าสมาชิกทุกคนของศาสนจักรจะเลือกทำตามอัครสาวก บางคนเลือกทำตามคนอื่น ๆ อาทิ ซิดนีย์ ริกตัน และเจมส์ สแตร์กผู้ก่อตั้งนิกายของตนเอง